ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଅଠାଇଶି

ଦେବାଲଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger
2023-12-23

ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଏଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜର ଏହି ସମସ୍ତ ରେଖାମାନଙ୍କର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ନେବୁଖଦ୍ନେସର 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର। ବେଲଶାଜ୍ଜର 1989 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହ ସମାନାନ୍ତର।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର 1798 ମସିହାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆସିଥିବା "ସାତ କାଳ"ର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପଶୁର ହୃଦୟ ସହିତ ବସବାସ କରିବା ପରେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ 1844 ମସିହାରେ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆସିଥିବା "ସାତ କାଳ"ର ଶେଷରେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହେ। ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସୂଚାଏ, ଏବଂ ପୁଣି, ଏହା ସେହି ବାର୍ତ୍ତାର ଆଗମନକୁ ସୂଚାଏ। ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ "ଘଣ୍ଟା" 1798 ଏବଂ 1844—ଉଭୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଦୁଇଟି କ୍ରମେ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଧାର ଏବଂ ଶେଷ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଧାରର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଶେଷ ଏହି ଗୁଢ଼ ହସ୍ତଲେଖନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ପଚିଶ ଶତ କୁଡ଼ି ସହ ସମ୍ମାନ। "ସାତ କାଳ," ସେଗୁଡ଼ିକ "ଏକ ଘଣ୍ଟା," "ବିକୀରଣ," କିମ୍ବା "ପଚିଶ ଶତ କୁଡ଼ି" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉନାହିଁ କାହିଁକି, ବିଚାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଚାର "ବିକୀରଣ" ଥିଲା, ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କର "ସାତ କାଳ," ଏବଂ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କର ପଚିଶ ଶତ କୁଡ଼ି ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ନବୂଖଦ୍ନେଜର ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିଚାର କଲେ, ସେ ଭଟ୍ଟିକୁ ସାଧାରଣରୁ "ସାତ କାଳ" ଅଧିକ ତାପିତ କରାଇଥିଲେ।

"ସାତ କାଳ"ର ବିଚାର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସମୟରେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସମୟରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ। 1863 ମସିହାରେ ମିଲେରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ "ସାତ କାଳ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ ପରେ 1989 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଇତିହାସ ପାଇଁ "ଶେଷ ସମୟ" ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ଏକ ଶତ ଛବିଶ "ସାତ କାଳ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏହିପରି, 1863 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷରୁ 1989 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ଦ୍ୱାରା "ସାତ କାଳ" ମାଧ୍ୟମରେ ଏକତ୍ର ସଂଯୋଜିତ ହୋଇଛି।

ତଥାପି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବେଲ୍ଶସ୍ବରଙ୍କ ପତନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଶିଖାଏ ଯେ, "ଦିୱାଲ" ଉପରେ ଏହା ଲେଖା ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କେହି "ସାତ ସମୟ"ର ନ୍ୟାୟକୁ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ। ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟ ଥୋମାସ ଜେଫର୍ସନଙ୍କ "ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକତାର ଦିୱାଲ" ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ଯାହା ଦାନିଏଲର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅପସାରିତ ହୁଏ। ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେସ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟ ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ "ଦିୱାଲ" ଉପରେ ଟାଙ୍ଗାଯାଇଛି, ଯାହାଫଳରେ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପଢ଼ନ୍ତି ସେମାନେ ଧାଉନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ଲାଓଡିସିଆର ଅନ୍ଧତ୍ୱରେ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଅବିବେଚ୍ୟ ଅଟେ। ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନ୍ୟାୟର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ପ୍ରତୀକ ଯେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେସ୍ଟାଣ୍ଟ ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ—ଏହି ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗକୁ ତୁଳାରେ ତୋଳାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ପାଇଯାଇଛନ୍ତି। ବେଲ୍ଶସ୍ବରଙ୍କ କାହାଣୀରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଅଛି, ଯାହା ବିଶ୍ୱର ଜାତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> “ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଓ ବେଲଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆଜିର ଜାତିମାନଙ୍କ ସହ କହୁଛନ୍ତି।” Signs of the Times, July 20, 1891.

ବେଲଶାଜ୍ଜରଙ୍କ କାହାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ରହିଛି, ଯାହା ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> “ନବୁଖଦ୍ନେଜର ଓ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଈଶ୍ୱର ଆଜିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହୁଛନ୍ତି।” Bible Echo, September 17, 1894.

ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ପାପ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଉଭୟ ଶୃଙ୍ଗର ପାପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଶୃଙ୍ଗଦ୍ୱୟର ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏର ପାପ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଦେଖାଯାଏ। ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶୃଙ୍ଗ ସଂବିଧାନର ଆଲୋକ ପ୍ରତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୈବୀ ଦଲିଲ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସ ପ୍ରତି ଦାୟୀ ଧରାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରୁ ଏହା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଆସିଛି। ଯେତେବେଳେ ଜାତି ଅଜଗର ପରି କହିବ, ସେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ବିଭାଜନର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପ୍ରାଚୀର ଅପସାରିତ ହୋଇଯାଇଥିବ। ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗ ପାଇଁ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସରୁ ମିଳୁଥିବା ଆଲୋକ—ଯେତେବେଳେ ଭିତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା—କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ “ପ୍ରାଚୀର”, ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମଧ୍ୟ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହା ଆଉ ଅଧିକ ଅଧିକ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଚାଲିବ।

> “ଏଠାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏମିତି ଏକ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠାରୁ ସାଧାରଣ ବିଚ୍ୟୁତିର ଏକ ସମୟରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଭିତ୍ତି ଥିବା ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାଶୀଳ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଭଙ୍ଗସ୍ଥାନର ମରାମତିକାରୀ—ସେହି ପ୍ରାଚୀର, ଯାହାକି ସେ ନିଜ ଚୟିତମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାର ନ୍ୟାୟ, ସତ୍ୟ, ଓ ପବିତ୍ରତାର ବିଧାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ସେମାନଙ୍କର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ।”
>
> “ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ‘ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ରାମଦିନରୁ ତୁମ ପାଦକୁ ଫେରାଅ, ମୋର ପବିତ୍ର ଦିନରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାରୁ ବିରତ ରୁହ; ଏବଂ ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ଆନନ୍ଦମୟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ଦିନକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ବୋଲି କହ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବ, ନିଜ ପଥରେ ଚଳିବ ନାହିଁ, ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଖୋଜିବ ନାହିଁ, ନିଜ କଥା କହିବ ନାହିଁ: ତେବେ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ; ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରାଇବି, ଏବଂ ତୁମ ପିତା ଯାକୁବଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ତୁମକୁ ପୋଷଣ କରିବି; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ ଏହା କହିଅଛି।’ ଯିଶାୟ 58:13, 14।” Prophets and Kings, 677, 678.

ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଇଲିୟମ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତି, ଦେବଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ କେବଳ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଧିରକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଥିଲା।

> “ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେପରି ସେ ଡାକିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଦେବତା ତାଙ୍କର କଳିସିଆକୁ ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋକରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଡାକିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ପ୍ରବଳ ଛେଦକ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ତାଙ୍କୁ କଳିସିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ସଂସାରଠାରୁ ପୃଥକ କରି ନିଜ ସହ ପବିତ୍ର ସନ୍ନିକଟତାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରୀ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ ପବିତ୍ର ଦୈବବାଣୀମାନଙ୍କ ପରି, ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀକୁ ସଂପ୍ରେଷିତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14 ର ତିନି ଦୂତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦେବତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଲମ୍ବ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ସାରାରେ ସତର୍କବାଣୀ ଧ୍ୱନିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର

> ପ୍ର ତିନିଧିମାନଙ୍କ ଭାବେ ଆଗକୁ ଯାନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: 'ତୁମେ ସଂସାରର ଆଲୋକ।' ଯେ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଆତ୍ମ ା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ର ହଣ କରେ, ତାହାଙ୍କୁ କାଲଭାରୀର କ୍ରୁଶ କହେ: 'ଆତ୍ମ ାର ମୂଲ୍ୟ କୁ ଦେଖ; "ତୁମେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ର ଚାର କର।"' ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କଥାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ସମୟ ପାଇଁ ଏହା ସର୍ବପ୍ର ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ; ଏହାର ପ୍ର ସାର ଅନନ୍ତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଥିବା ଅଟେ। ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଆତ୍ମ ାମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ମୋଚନ ପାଇଁ କରିଥିବା ବଳିଦାନରେ ଯେ ପ୍ରେ ମ ପ୍ର କାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରେ ମ ତାଙ୍କ ର ସମସ୍ତ ଅନୁସରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିବ।"
> Testimonies, volume 5, 455.

ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଏବଂ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାପିତ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" "ବିଶ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ" ଅଟେ। ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପ୍ରକୃତିର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅଧ୍ୟୟନର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକେଇ ମହାନ ବିଧିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଏକ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା। ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତିର ଅସ୍ୱୀକାର ଏକ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ସପ୍ତମ-ଦିନର ସବାଥ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ନେଇଯିବ।

> "ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ତାଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ଜନମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ବିବାଦ ଅଛି। ଏହି ବିବାଦରେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନେହେମିୟା ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ପଥର ସରାସରି ବିପରୀତ ଏକ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ସେମାନେ କେବଳ ନିଜେ ସବ୍ବାଥକୁ ଅବହେଳା ଓ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରିବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରାର ଅବଶିଷ୍ଟର ତଳେ ତାହାକୁ ପୁତି ରଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ। ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଖୋଲା ଆକାଶତଳରେ ହେଉଥିବା ବୃହତ୍ ସମାବେଶମାନରେ, ସେବକମାନେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୋରଦେଇ ଥୋପିବେ। ସମୁଦ୍ର ଓ ସ୍ଥଳରେ ବିପତ୍ତିମାନ ଘଟୁଛି; ଏବଂ ଏହି ବିପତ୍ତିମାନ ବଢ଼ିଚାଲିବ, ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସନ୍ନିକଟରେ ଆସିବ; ଏବଂ ବିବେକନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରୁଥିବା ଛୋଟ ଦଳଟିଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବ, ଯେମାନେ ରବିବାରକୁ ଅବହେଳା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଆଣୁଛନ୍ତି।"
>
> "ଶୟତାନ ଏହି ମିଥ୍ୟାବାଦକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ତାହାର ଯୋଜନା। ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାରରେ ସେ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ଅଂଶ ନେଉଛି, ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାମତମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ଚେଷ୍ଟାରେ ସେ କୌଣସି ସୀମାରେ ଥାମିବ ନାହିଁ। ଧାର୍ମିକ ଉତ୍ସାହର ଆବରଣ ତଳେ, ତାହାର ଆତ୍ମାର ପ୍ରଭାବାଧୀନ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ସହମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ନିଷ୍ଠୁର ଯନ୍ତ୍ରଣାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଭୟାବହ କଷ୍ଟ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି। ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଅଛି; ଏବଂ ଅତୀତର ଇତିହାସ ଆମ ଦିନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।"
>
> "କେତେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ମନ ଓ ଇଚ୍ଛାକୁ ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି; ନିଜ ହୃଦୟର ଅନ୍ଧକାରମୟ ଗୁପ୍ତ କୋଣରେ ସେମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ଅପରାଧ କରିବେ ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ କରିସାରିଛନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କୁ ଠକୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଧର୍ମନ୍ୟାୟର ମହାନ ନିୟମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଏକ ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ମାନଦଣ୍ଡ ସହ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତୁଳନା କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ହୃଦୟରେ କ'ଣ ଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ। ତାଙ୍କ ବିଧିର ଆବଶ୍ୟକତାପ୍ରତି ଯେମାନେ ନିଷ୍ଠାବାନ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାରରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିଧିପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କ ଘୃଣା ପ୍ରକାଶ କରିବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିଥିବା ଜନସମୂହକୁ ଯେପରି ଧର୍ମୀୟ ଉନ୍ମାଦର ସେହି ଆତ୍ମା ଉତ୍ତେଜିତ କରିଥିଲା, ସେହି ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତ ହେବେ; କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟ ସେହି ଏକେଇ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ।"

> "ଆଜିର ମଣ୍ଡଳୀ ପୁରାତନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ କରିଛି, ଯେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱୀୟ ପରମ୍ପରା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ସେ ବିଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି, ଅନନ୍ତ ନିୟମକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛି, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେତେବେଳେ ପରି, ତାହାର ଫଳ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଅବିଶ୍ୱାସ, ଓ ଅଧର୍ମ। ତାହାର ସତ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମୋଶାଙ୍କ ଗୀତର ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି: 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଳଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କଳଙ୍କ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ବିକୃତ ଓ ବାଙ୍କା ପିଢ଼ି। ହେ ମୂର୍ଖ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନେ, ତୁମେ କି ଏପରିଭାବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ ଦେଉଛ? ସେ କି ତୁମର ସେହି ପିତା ନୁହେଁ, ଯିଏ ତୁମକୁ କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି? ସେ କି ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ଥିର କରିନାହାନ୍ତି?'" Review and Herald, March 18, 1884.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପରମ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟେ, କାରଣ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରେ, ଯେତେବେଳେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଆରୋପଣ କରିଥିବା ଭିଡ଼କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଥିବା ଧର୍ମୀୟ ଉନ୍ମାଦର ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ, ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସେହି ଏକେ ଦୁଷିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ।" ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିଦ୍ରୋହ ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଠାରେ କ୍ରମେ ତୀବ୍ରତର ହୋଇଯାଉଥିବା ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ 1863 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଚାରି ପିଢ଼ୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଶେଷ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମର ନେତାମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯେହୋବାଙ୍କ ଗୃହର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ଯେହୋବାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ପାଖରେ, ମଣ୍ଡପ ଓ ବେଦୀର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରାୟ ପଚିଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ପିଠି ଯେହୋବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦିଗକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ କି ଏହା ଦେଖିଲୁ? ଯିହୁଦାର ଗୃହ ପାଇଁ ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯେ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେ କି ଅତି ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ? କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ହିଂସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିବାକୁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନେ ଡାଳକୁ ନିଜ ନାକକୁ ଲଗାଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧାବେଶରେ ବ୍ୟବହାର କରିବି; ମୋର ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁଲେ ମୁଁ ଦୟା କରିବି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର କାନରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ।" ଯିହିଜ୍କେଲ 8:16–18.

ସେହି ସମୟରେ ଆଣିଆସାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟବିଚାର, ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି।

> ରାଜା ବେଲ୍‌ଶଜ୍ଜର ତାଙ୍କର ଏକ ହଜାର ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଶାଳ ଭୋଜର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ, ଏବଂ ସେହି ହଜାର ଜଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ। ବେଲ୍‌ଶଜ୍ଜର, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ସ୍ୱାଦ ନେଉଥିବାବେଳେ, ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ପିତା ନେବୂଖଦ୍‌ନେଜରଙ୍କ ଯେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ମନ୍ଦିରରୁ ନେଇ ଆସିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଣାଯାଉ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ରାଜା, ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନମାନେ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଉପପତ୍ନୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ପାନ କରିପାରିବେ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣିଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ମନ୍ଦିରରୁ ନେଇ ଆସାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ରାଜା, ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନମାନେ, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଉପପତ୍ନୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ପାନ କଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କଲେ, ଏବଂ ସୁନାର, ରୌପ୍ୟର, ପିତଳର, ଲୋହାର, କାଠର ଓ ପାଥରର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କଲେ। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ମଣିଷର ହାତର ଆଙ୍ଗୁଳିମାନେ ପ୍ରକଟ ହେଲା, ଏବଂ ରାଜମହଲର ଦିବାଲର ଚୁନାଲେପ ଉପରେ ଦୀପାଧାରର ସମ୍ମୁଖରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏବଂ ଯେହି ହାତର ଅଂଶ ଲେଖୁଥିଲା, ରାଜା ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ। ତାହାପରେ ରାଜାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କଲା, ଏପରିକି ତାଙ୍କ କଟିର ସନ୍ଧିଗୁଡ଼ିକ ଢିଲା ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଘୁଁଡ଼ି ଏକାଅପରକୁ ଧକ୍କା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ରାଜା ଜୋରରେ ଡାକି କହିଲେ ଯେ, ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନେ, କଲ୍‌ଦୀୟମାନେ ଓ ଶକୁନଗଣକମାନେ ଆଣାଯାଉନ୍ତୁ। ଏବଂ ରାଜା କହିଲେ, ବାବିଲର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିଲେ, "ଯେ କେହି ଏହି ଲିଖନ ପଢ଼ିପାରିବ ଏବଂ ତାହାର ଭାବାର୍ଥ ମୋତେ ଜଣାଇଦେବ, ସେ ରକ୍ତାବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବ, ତାଙ୍କ ଗଳାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳ ରହିବ, ଏବଂ ସେ ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ ଶାସକ ହେବ।"

> ତାହାପରେ ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞ ାନୀମାନେ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଲିଖନ ପଢ଼ିପାରିଲେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ତାହାର ଭାବାର୍ଥ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇପାରିଲେ। ତେଣୁ ରାଜା ବେଲ ଶଜ୍ଜ ର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ବିଚଳିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମୁଖମଣ୍ଡ ଳ ତାଙ୍କ ମନେ ପରିବର୍ତ୍ତ ିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ସର୍ଦ୍ଦ ାରମାନେ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେଲେ। ଦାନିଏଲ 5:1–9.

ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଯେ "ସେହି ସମୟରେ" ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା, ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦନଗୋଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଯେତେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯାଏ ତାହାଠାରୁ "ସାତଗୁଣ" ଅଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା।

> ଏବେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ, ତେବେ ଯେ କ୍ଷଣରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କର୍ଣ୍ଣେଟ, ବଂଶୀ, ବୀଣା, ସାକବୁଟ, ସ୍ୱାଲ୍ଟେରୀ, ଡଲସିମର ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବାଦ୍ୟସଙ୍ଗୀତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ, ସେହି କ୍ଷଣରେ ପଡ଼ି ଯାଇ ମୋର ନିର୍ମିତ ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କର; ଭଲ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପାସନା ନ କର, ତେବେ ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଭଚ୍ଚିର ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ କିଏ ସେହି ଦେବତା, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ? ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋ ଉତ୍ତର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ନବୂଖଦ୍ନେସର, ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହୁଁ। ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ ଯାହାଙ୍କ ସେବା କରୁଛୁ ସେହି ଆମର ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଭଚ୍ଚିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଏବଂ ହେ ରାଜା, ସେ ଆମକୁ ତୁମ୍ଭର ହାତରୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହା ନ ହୁଏ, ତେବେ ହେ ରାଜା, ଏହା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣା ରହୁ ଯେ, ଆମେ ତୁମ୍ଭର ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିବୁ ନାହିଁ। ତାହାପରେ ନବୂଖଦ୍ନେସର କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁର ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା; ଏହିକାରଣରୁ ସେ କହିଲେ ଓ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ, ଭଚ୍ଚିକୁ ଯେପରିମାଣ ଗରମ କରାଯାଉଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ସାତଗୁଣ ଅଧିକ ଗରମ କରାଯାଉ। Daniel 3:15–19.

ବେଲ୍ଶଜ୍ଜର ପାଇଁ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ଅଟେ ଯାହା ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଏବଂ ଅବେଦ୍ନଗୋ ପାଇଁ ବିଚାରର ଅଟେ; ଏବଂ ଉଭୟ ଧାରାରେ "ସାତଥର" ସେହି ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମହା ଭୂମିକମ୍ପର "ଘଣ୍ଟା"ରେ ପତାକାରୂପେ ମେଘମାଳା ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ବେଲ୍ଶଜ୍ଜର ସେହି ଏକେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ଜାତୀୟ ବିନାଶର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା ବିଚାର ବିଷୟରେ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭକ୍ତିର ନିମ୍ନ ମାନଦଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ମନ ଗଭୀର ଭାବେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଉଠିଛି। ଏବଂ ଯେବେ ମୁଁ କଫର୍ନାହୂମ ଉପରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ହାୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରେ, ସେବେ ମୁଁ ଭାବେ ଯେ, ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟାନୁସାରେ ଚାଲିନଥିବା, ବରଂ ନିଜ ଜ୍ୱାଳାଇଥିବା ଚିଙ୍ଗାରିରେ ଚାଲୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା କେତେ ଅଧିକ ଭାରୀ ଭାବେ ଆସିବ। ରାତ୍ରିର ପ୍ରହରଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି, ଏହି ବିନୟ କରୁଛି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତର୍କରଣକୁ ପଚାରନ୍ତୁ; ମୁଁ କ'ଣ? ମୁଁ କି ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ, ନାକି ମୁଁ ନୁହେଁ? ମୋର ହୃଦୟ କି ନବୀକୃତ ହୋଇଛି? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରକାରୀ ଅନୁଗ୍ରହ କି ମୋର ଚରିତ୍ରକୁ ଗଢ଼ିଛି? ମୋର ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କି ମୁଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଛି? ସେଗୁଡ଼ିକ କି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି? ସେଗୁଡ଼ିକ କି କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି? ପିତାଙ୍କ ସହ ସେ ଯେପରି ଏକ, ମୁଁ କି ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକ? ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଭଲପାଉଥିଲି, ତାହାକୁ କି ଏବେ ଘୃଣା କରୁଛି? ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲି, ତାହାକୁ କି ଏବେ ଭଲପାଉଛି? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ପାଇଁ ମୁଁ କି ସମସ୍ତ କଥାକୁ କ୍ଷତି ବୋଲି ଗଣନା କରୁଛି? ମୁଁ କି ଏହା ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୟକୃତ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଣ୍ଟାରେ ମୋତେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?"
>
> "ଆମେ ମହାନ ଓ ଗମ୍ଭ ୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ାଙ୍ଗ ଣରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଅଛୁ। ଯେପରି ଜଳ ମହାଗଭୀରର ନାଳାମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରେ, ସେପରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ। ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଏବଂ ଝଞ୍ଜ ାବିକ୍ଷୁବ୍ଧ ସମୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି। ପୁରୁଣା ବିବାଦମାନ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ

ଧରି ମନେହୁଏ ନିର୍ବାପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବ, ଏବଂ ନୂତନ ବିବାଦମାନ ଉଭ ବିତ ହେବ; ନୂତନ ଓ ପୁରୁଣା ଏକାତ୍ମ ହେବ, ଏବଂ ଏହା ଅତି ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ। ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଣୁ । ସେମାନେ ବହିବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସତର୍କବାଣୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଜଗତକୁ ଦିଆଯାଇନଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଝଡ଼ ସଞ୍ଚିତ ହେଉଛି, ମେଘମାନେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି, ଜଗତ ଉପରେ ଫାଟିପଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଏବଂ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ରାତ୍ରିରେ ଚୋର ପରି ହେବ।"

"ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୋଡ଼ିଏ ଓ ତିରିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କହିଥିଲୁ ଯେ, ରବିବାରକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଉପରେ ଆରୋପିତ କରିବା ପାଇଁ ଜୋର ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ପାଳନ କରାଇବାକୁ ଓ ବିବେକକୁ ବାଧ କରିବାକୁ ଏକ ଆଇନ ରଚିତ ହେବ; ସେତେବେଳେ ଅନେକେ ହସିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ। ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି। ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ସେସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବ; ସେ କହିଥିବା କୌଣସି କଥା ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଇର ପାରପାରକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ପାପାସୀ ସହିତ ହସ୍ତମିଳାପ କରୁଛି, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମିଟାଇଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସଂଘବନ୍ଧନ ଗଠିତ ହେଉଛି; ଏବଂ ପାପର ମନୁଷ୍ୟ, ଯିଏ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଏହି କୃତ୍ରିମ ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା, ପାପାସୀର ଏହି ସନ୍ତାନ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ।"

"ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଘଟଣାବଳୀର ଉନ୍ମୋଚନକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛି ବୋଲି ମୋତେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାନ ଓ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ବିବାଦରେ ଏକ ସଙ୍କଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। କିଛି ମହାନ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି। ଯଦି କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ିବ। ସ୍ୱର୍ଗର ଶସ୍ତ୍ରାଗାର ଖୋଲାଯାଇଛି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜା ସୁସଜ୍ଜିତ ଅଛି। ନ୍ୟାୟଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବାକୁ ଅଛି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଭୟାନକ ପ୍ରତିଫଳନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସ୍ୱର ହେବ, ଗର୍ଜନ ହେବ, ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚମକ ହେବ, ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ, ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ବିନାଶ ହେବ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତିବିଧି ଏହି ମହାସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଜଗତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି।"

"ତୀବ୍ରତା ପୃଥିବୀସଂବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ଉପରେ ଅଧିକାର କରୁଛି; ଏବଂ ଯେମାନେ ଏକ ଜନସମୂହ ଭାବରେ ମହାନ ଆଲୋକ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ନିଜ ଦୀପ ନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାତ୍ରମାନଙ୍କରେ ତେଲ ନଥିବା ପାଞ୍ଚଜଣ ନିଦ୍ରିତ କୁମାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି; ଶୀତଳ, ଅସଂବେଦନଶୀଳ, ଦୁର୍ବଳ ଓ କ୍ଷୟିଷ୍ଣୁ ଭକ୍ତିସହିତ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି ଏବଂ ତଳଦିଗରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ହୋଇ ଶୈତାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଧରଣ କରୁଛି, ଶେଷ ମହା ସଂଘର୍ଷ ଓ ଲଢ଼େଇ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିସ୍ୱରୂପ, ସେହି ସମୟରେ ଉପରୁ ଏକ ନୂତନ ଆଲୋକ, ଜୀବନ ଓ ଶକ୍ତି ଅବତରଣ କରୁଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ—ଯେପରି ଏବେ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି—ମୃତ ନୁହନ୍ତି, ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର କରୁଛି। ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଘଟୁଛି, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଶୀଘ୍ରେ ଆମ ଉପରେ କ'ଣ ଆସିବ ବୋଲି ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ଆଉ ମାନବୀୟ ଉଦ୍ଭାବନରେ ଭରସା କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତ, ଗ୍ରହୀତ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିପାରନ୍ତୁ, ଏବଂ ନିଜ ସହମାନବମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଜୀବନର ଗଳିପଥ ଓ ରାଜପଥ ସମସ୍ତେଠାରେ କାମ କରିପାରନ୍ତୁ। ଏକମାତ୍ର ଶିଳା, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଓ ଅଚଳ, ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରର ଶିଳା। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି।"

"ଯେମାନେ ଏବେ ଶାରୀରିକ ମନୋଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ାର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ କେବେବି ମୁକ୍ତିପ୍ର ାପ୍ତ ମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ପରିବାର ସହିତ ଏକତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାସକ୍ତ , ଚିନ୍ତ ାରେ ଅଧମ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୃଣ୍ୟ । ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱ ାରା କେବେବି ପବିତ୍ର ୀକୃତ ହୋଇନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଦୈବୀ ସ୍ୱ ଭାବର ଅଂଶୀ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱ ୟଂକୁ ଓ ତାହାର ସ୍ନେ ହ-ବାସନା ସହିତ ଏହି ଜଗତକୁ କେବେବି ଜୟ କରିନାହାନ୍ତି। ଏପରି ଚରିତ୍ର ମାନେ ଆମର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନେ ଦୁର୍ବଳ, ରୋଗାକ୍ର ାନ୍ତ , ଏବଂ

ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏବେ କୌଣସି ଉଦାସୀନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିତାକୁ ତିରସ୍କାର କରୁଥିବା ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରୁଥିବା ଏକ ଦୃଢ଼, ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଦରକାର । ଆମେ ଜନସମୂହ ଭାବେ ଅପେକ୍ଷାର ଭାବଭଙ୍ଗୀରେ ରହିବା ଦରକାର—କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା, ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା, ସଚେତନ ରହୁଥିବା, ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଏହି ଧନ୍ୟ ଆଶାକୁ ତାହାର ଗମ୍ଭୀର ବାସ୍ତବତାସହ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନଃପୁନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିଜ ମହିମାରେ ଶୀଘ୍ର ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା, ପୃଥିବୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୂନ୍ୟ ଓ ତୁଚ୍ଛ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିବାକୁ ନେଇଯିବ । ସମସ୍ତ ଜାଗତିକ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ବିଶିଷ୍ଟତାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, କାରଣ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜଗତଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ବାସ କରେ; ତାହାର ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି । ସେ ଜଣେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀ ଏବଂ ପରଦେଶୀ । ତାହାର ନାଗରିକତା ଉପରେ ଅଛି । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ସଞ୍ଚୟ କରୁଛି, ଯେପରି ସେ ସେହି ନୈତିକ ଅନ୍ଧକାରରେ, ଯାହା ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଆବୃତ କରିରହିଛି, ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଓ ଦୀପ୍ତିମାନ ଆଲୋକ ହୋଇପାରେ । ତାହାରେ କିପରି ପ୍ରବଳ ବିଶ୍ୱାସ, କିପରି ସଜୀବ ଆଶା, କିପରି ଉତ୍କଟ ପ୍ରେମ, କିପରି ପବିତ୍ର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ଉତ୍ସାହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଏବଂ ତାହାର ଓ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ କିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ! 'ଏହେତୁ ସଚେତନ ରୁହ, ଏବଂ ସଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ତୁମେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବ ।' 'ଏହେତୁ ସଚେତନ ରୁହ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କେଉଁ ଘଣ୍ଟାରେ ଆସିବେ, ତୁମେ ଜାଣୁନାହାଁ ।' 'ଏହିକାରଣେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ; କାରଣ ଯେଉଁ ଘଣ୍ଟାରେ ତୁମେ ଭାବୁନାହାଁ, ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି ।' "ଦେଖ, ମୁଁ ଚୋର ପରି ଆସୁଛି । ଧନ୍ୟ ସେ, ଯିଏ ସଚେତନ ରହେ ଏବଂ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କରେ ।'" Pamphlets, 38–40.